

Bırakın Vursunlar Beni Can Evimden

– Aysu · 16 Kasım 2010

hazanlı baharların ayaz vurgunu düştü yüreğime
menekşeler solmuş gelincikler dağılmış orta yere
satılık bedenlerin tenine değmişse benim sevdam
bırakın ..dağlasınlar vursunlar beni can evimden

/ söyle ne fark ederki bundan böyle
sen olsan ne olur olmasan ne ellerimde /

hangi duvara yaslasam sırtımı göçtü üzerime
altında kalan ümitlerimin sayısını bilmem
iklimler arasından geçerken sevdam sesizce
bilinir mi hangi ümit hangi hüsrana gebe

zaman gelir sorgularız ya kendimizi gizlice
ve deriz ey hat ne vakit çöktük böylesine
yüzümüze gülen aynalar çoktan bize küsmüş
farkında değiliz yüzümüze çöken çizgilerden

/ olmadı işte iyi olsun diye birşeyleri itekledikçe
kaybettik herşeyimizi iteklediklerimizin ötesinde /

gör şimdi yüreğimin her gün bir yeri kanıyor
ne çok özledim dizlerinde uyumayı bir bilsen
bilmem dönermi güvercinlerim mavi göklerime
barışır mı bilmem yüzümüze küsmüş aynalar bizle

/ şimdi gün doğmadan yıkayacağım her şeyimi yeniden
sabah musalla taşına vereceğim bedenimi istemeden /